

ditforeningsobligationer. Det er et Spørgsmaal, der kan stilles, men jeg tror, at hvis man vil holde sig paa den sikre Side af det gennemførlige, er det her foreslaaede det højeste, man for Tiden kan naa. Det er jo givet, at Administrationen af denne Kreditforening, som har med de smaa Laansøgere at gøre, i sin Helhed over for den enkelte Laantager forholdsvis er dyrere end ved de store Kreditforeninger. Derfor har man i sin Tid ved Loven af 1880 og ved de senere vedtagne Ændringer gjort en god Gerning over for de smaa Laantagere, og man har givet dem en ret stor Haandsrækning ved, at man ogsaa har betalt Taksationsgebyret, thi den ærede Ordfører har Ret i, at naar Regningen kommer fra Kreditforeningen med alle Fradrage, er den ret ofte ganske betydelig. Naar det ærede Medlem siger, at de 10 Kr. hverken gør fra eller til, tror jeg ikke, han vil faa ret mange af de mange Tusinder, der have stiftet Laan, til at erkende det. Hvad Rentegarantien angaar, tror jeg, at hvis man ikke vil hjælpe de smaa i Samfundet ved at faa denne Rente statsgaranteret, vil man sikkert komme til at skade netop den Del af Samfundet, der her er Tale om at gavne. Om man saa senere skal tage Spørgsmaalet op, om man skal gaa over til Statsgaranti i sin Helhed, er altid noget, der kan drøftes, men det har jo altid vist sig, at Rigsdagens to Afdelinger ikke have kunnet enes om at gaa til en saadan Statsgaranti. Man hjælper her, hvor der forekommer mig at være størst Trang til Hjælp, og jeg vil være med til at rette en varm Tak til den højtærede Indenrigsminister for den Velvillie, han har vist, idet jeg haaber, at han kan gennemføre Sagen i det andet Ting. Men det ærede Medlem for Skiive har aabenbart ikke rakt en hjælpende Haand dertil.

Carl Hansen (Viborg Amts 1ste Valgkreds): Det ærede Medlem for Ribe (Busk) udtalte sin Forbavelse over min Optræden. Det forekommer mig dog, at det ærede Medlem ikke har nogen Grund til at være forbavset, efter at jeg først i mit Parti og senere ved 1ste Behandling har udtalt mig om disse Ting, som jeg ønskede Klarhed over, men ikke har faaet Klarhed over. Der foreligger intet i saa Henseende. Det havde været en anden Sag, dersom der ifølge Betænkningen fremgik, at der var foretaget saadanne Undersøgelser, at man efter nøje at have vejet de forskellige Forhold var kommen til det Resultat:

Vi maa blive ved det, der er foreslaaet. Det fremgaar imidlertid ikke af Betænkningen. Det havde jeg bestemt ventet. Det er ikke saa mange Dage, siden Betænkningen blev omdelt her, og naar det ærede Medlem for Ribe ankede over, at jeg har forsømt min Pligt, eftersom min Stilling var, ved ikke at stille Forslag til 2den Behandling, skal jeg sige, at dette bliver jo først og fremmest min egen Sag, men dernæst skal jeg sige, at naar Betænkningen først er afgiven den 22. ds., og jeg skal begynde paa egen Haand at undersøge det meget vidtløftige Materiale for at komme til Klarhed med mig selv om, hvorvidt der overhovedet var Anledning til at gaa videre eller ikke, maa det ærede Medlem, der jo selv udtalte, at jeg var ungt Medlem her i Salen, ikke forandre sig over, at jeg ikke i Løbet af 2—3 Dage kan afslutte en saadan Undersøgelse og komme til Klarhed over; hvilke Ændringsforslag jeg eventuelt vilde stille. Derfor maa jeg nøjes med her ved 3die Behandling at udtale min Betænkelighed ved at gaa med til Lovforslaget og med at erklære, at jeg ikke kan stemme for det i den foreliggende Form.

Det ærede Medlem for Ribe yttede noget om Modstand i det andet Ting. Jeg ved intet om Modstand i det andet Ting. Det er maaske noget, der er kommet frem i Udvalget. Jeg ved intet derom. For mig foreligger Sagen saaledes, at det i allerhøjeste Grad vilde forbavse mig, dersom vore Modstandere i det andet Ting stillede sig saaledes, at de sagde, vi ville hellere have en dyr Reform, der gavner faa, end en Reform, der intet koster Statskassen, men gavner mange. For det er i Virkeligheden Forholdet.

Naar det ærede Medlem for Ribe minder om min store Ungdom, skal jeg ikke fragaa den, eftersom jeg ifølge de fremlagte Lister er det yngste Medlem af mit Parti. Jeg har dog i den Tid, jeg har været her, lært noget, blandt andet har jeg i den senere Tid lært enkelte Ting om, hvad en Politiker *ikke* skal gøre. Det vil jeg sige lige over for det ærede Medlem for Ribe. Jeg har ogsaa, hvad den foreliggende Sag angaar, søgt at komme til Kundskab om Udviklingen af det hele Anliggende. Jeg har ikke haft nogen anden Maade at gøre det paa end at læse Forhandlingerne her paa Rigsdagen i den Tid, Loven har været til Behandling, og af disse Forhandlinger fremgaar det ikke, at der i det andet Ting har været saa overordentlig stærk Modstand mod dette